

[Jens Peter Jensen.]

sine synspunkter vedrørende lukkelovgivningen med en sådan energi, at man må få opfattelsen af, at det problem, der her foreligger, er noget helt væsentligt i liberalt centrums eksistensgrundlag.

Weikop: Ja, handelsministeren har jo sagt — og det fremgår også af bemærkningerne til liberalt centrums forslag — at han nu vil kulegrave problemerne og forhandle med de respektive organisationer og dermed også med forbrugerorganisationerne, og jeg har forstået det sådan, at hvis en forbrugerorganisation for sit vedkommende fremsætter ønske om, at man går ud og spørger de enkelte forbrugere om deres stilling, ja, så vil ministeren hilse dette med tilfredshed — og det forslag, som her er fremsat, og som vi ikke skal modsætte os, kan naturligvis ikke skade disse bestræbelser.

Hidtil har det vel nok været sådan, at forbrugernes ønsker har fundet udtryk i bestyrelsernes opfattelse af spørgsmålet, og en gang imellem spørger man sig selv, hvorfor de bestående forbrugerorganisationer ikke hidtil har skabt et materiale, hvorefter man bedre ville kunne bedømme forbrugernes ønsker. Det er altså ikke sket. Jeg er af den opfattelse, at det ikke er de fås mening, men de manges opfattelse, der bør have indflydelse ved vurderingen af et så vigtigt spørgsmål som lukkeloven. Og jeg må jo gå ud fra, efter hvad der er sagt her, at det er handelsministeren ganske opmærksom på. Jeg forstod, at ministeren for så vidt gerne ønskede, at man skulle komme med flere bemærkninger om lukkeloven ved denne lejlighed; det forekommer mig ikke, at det er tiden til at gøre det nu, for vi ved jo, at handelens organisationer og industriens organisationer ikke er sammenfaldende, og derfor må jeg mene, at på det grundlag, vi har i dag, er det ikke rimeligt at komme ind i en større debat.

Men det er jo rigtigt, som hr. Poul Antonsen siger, at der er forskellige behov. Må jeg lige minde om, at da vi sidst havde lukkeloven til debat, for øvrigt på liberalt centrums foranledning, drøftede man også turistspørgsmålet, og man mente jo, at man burde tage turisthensyn. Det var ganske vist kun en lille ting, man tog hensyn til,

nemlig vore telefonkiosker, idet man fandt, at de måtte holde åbent så længe, som de kan, med det vareudvalg, de har, men da de var i vanskeligheder og ikke kunne holde åbent, medmindre de fik lov til at sælge mange andre varer; lavede man en ordning, hvorefter de fik lov til dette mod så at holde åbent til kl. 22, tror jeg det var. Nu er der gået nogen tid, og det viser sig nu, at til trods for det større vareudvalg skal fem af disse telefonkiosker lukke. Det vil med andre ord sige, at man godt kan bestemme mange forskellige ting, men én ting er klar: at det må være lønnende at holde åbent; ellers lader det sig ikke gøre.

Vi står nu vel nok over for en hel ændring inden for handelsforholdene og specielt inden for detailhandelen. Det er jo klart for enhver, at som det er nu, da kvæles de mindre detailforretninger, mange må lukke, og mange har allerede lukket. Moms og huslejestigning, kildeskat, avancement, store koncenters tryk og brugsforeningernes tryk tager i virkeligheden eksistensgrundlaget væk fra disse handlende, og derfor kan det jo være, at problemerne, når vi kommer til drøftelse af lukkeloven, ser noget anderledes ud. For sandheden er jo den, at mange gode borgere, som har haft en god levevej af deres virksomheder, må opgive den. Om så en ændring til sin tid af lukkeloven kan hjælpe dem til fremdeles at kunne drive deres virksomhed, det er der vel ikke nogen mulighed for at sige i dag, men det er jo værd at tage dem med ind i overvejelserne, når man virkelig skal drøfte disse ting.

Jeg må sige, at rent umiddelbart syntes jeg, da jeg fik dette forslag i hånden, at det ville være naturligt at afvente ministerens undersøgelse. Men jeg forstår på ministeren, at han er glad for dette forslag her, og når ministeren er glad for det, ja, så ved jeg såmænd ikke, hvorfor vi ikke også skulle være glade for det; derfor vil vi, som jeg sagde, ikke modsætte os det, og jeg håber, at den undersøgelse, der her skal finde sted, vil blive en tilbundsgående undersøgelse af, hvad forbrugerne i virkeligheden ønsker, men naturligvis kan man ikke, selv om den går forud for andre, ud fra denne isolerede undersøgelse bedømme hele lukkelovsproblemet. Man skal altså gå videre her.

Jeg vil gerne sige, at måske kan dette forslag gøre den gavn, at der kan komme